

Sygn. akt: III U 259/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 października 2015r. w O.

sprawy z odwołania W. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury i wartość kapitału początkowego

na skutek odwołania W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 12.02.2015r. **znak** (...)

z dnia 18.02.2015r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 12.02.2015r. w ten sposób, że wartość kapitału początkowego określa na kwotę 175.842,15 złotych;
- zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 18.02.2015r. w ten sposób, że począwszy od dnia 26.11.2014r. przelicza wysokość emerytury należnej W. P. na kwotę 3.357,73 złotych brutto a od dnia 1.03.2015r. na kwotę 3.393,73 złotych brutto;
- w pozostałym zakresie odwołania oddala.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.02.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., odmówił W. P. ponownego ustalenia kapitału początkowego podnosząc, że przedłożone dowody nie powodują zmiany wartości kapitału początkowego.

Decyzją z dnia 18.02.2015r. ZUS przeliczył W. P. wysokość emerytury od dnia 26.11.2014r. tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury, określając jej wysokość zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej na kwotę 2.963,88zł. brutto.

W. P. wniósł odwołania od powyższych decyzji wskazując, że jego zdaniem wartość kapitału początkowego, jak też wysokość świadczenia emerytalnego jest zaniżona. Na rozprawie w dniu 15.10.2015r. oświadczył, że nie kwestionuje opinii biegłej z wyjątkiem tego, że jego zdaniem do wynagrodzeń przyjmowanych do ustalenia wysokości emerytury i wartości kapitału początkowego winny być przyjęte wynagrodzenia z 1994r i 1997r., o których mowa na str. 13 opinii, a których biegła nie uwzględniła.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie. ZUS wskazał, że odmówił W. P. ponownego ustalenia kapitału początkowego, gdyż przedłożone dowody nie spowodowały zmiany wartości kapitału początkowego. ZUS podniósł ponadto, że w decyzji z dnia 18.02.2015r. prawidłowo dokonano przeliczenia wysokości emerytury z uwzględnieniem przedłożonego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 28.01.2015r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił i zważył co następuje:

Odwołania W. P. od decyzji z dnia 12.02.2015r. i 18.02.2015r. okazały się zasadne i zostały przez Sąd uwzględnione.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Zgodnie z art. 174 ust. 1 cyt. ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2 (art. 174 ust. 2).

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r. (art. 174 ust. 3).

Zgodnie z art. 25 ust. 1 cyt. ustawy podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185. Stosownie do art. 26 ust. 1 cyt. wyżej ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Stosownie do treści art. 183 ust. 1 i 5 emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948r., z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2014, wynosi:

- 1) 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz
- 2) 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

W przedmiotowej sprawie, spór pomiędzy stronami sprowadzał się zasadniczo do określenia wysokości zarobków uzyskiwanych przez odwołującego w okresie zatrudnienia w Zarządzie Dróg w O. od 01.08.1968r. do 31.12.1998r. i w Starostwie Powiatowym w W. w okresie od 01.01.1999r. do 02.08.2003r. Powyższe kwestie przekładały się bowiem

bezpośrednio na określenie wysokości kapitału początkowego i w konsekwencji wysokości należnej odwołującemu emerytury. Sądowi udało się pozyskać dokumentację osobowo - płacową za sporne okres zatrudnienia.

Uznając, iż kwestia prawidłowego wyliczenia wysokości kapitału początkowego i wysokości należnej odwołującemu emerytury, z uwzględnieniem wysokości wynagrodzeń uzyskiwanych przez odwołującego w spornych okresach, wymaga wiadomości specjalnych, Sąd postanowieniem z dnia 3.07.2015r. dopuścił w tym zakresie dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości.

W wydanej opinii biegła dokonała szczegółowych ustaleń w zakresie wysokości wynagrodzeń otrzymywanych przez odwołującego w spornych okresach od 01.08.1968r. do 2.08.2003r. w oparciu o zgromadzoną w sprawie dokumentację płacową, w tym w szczególności w oparciu o zachowane karty płac. Biegła zaznaczyła, że do wynagrodzeń przyjmowanych do ustalenia wskaźnika wysokości i podstawy wymiaru świadczenia nie przyjęła nieopisanych wypłat w roku 1994 – kwota 1.645,000,00zł. i w roku 1997- 119.23zł., gdyż składniki te nie zostały opisane na kartotece, zatem nie ma możliwości ustalenia czy stanowiły one podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Następnie biegła dokonała określenia najkorzystniejszego wariantu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, którym okazał się być wskaźnik liczony z 10 kolejnych lat kalendarzowych przypadających z okresu przed dniem 01.01.1999r., który wyniósł 119,87%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego biegła określiła na kwotę 1.463,48zł., a **wartość kapitału początkowego na kwotę 175.842,15zł.** Wysokość emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej biegła określiła na kwotę 3.357,73zł. brutto, natomiast obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej na kwotę 3.005,82zł. brutto. W takim stanie rzeczy najkorzystniejszą okazała się być emerytura ustalona na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej **na kwotę 3.357,73zł. na dzień przyznania prawa do emerytury oraz po waloryzacji od 1.03.2015r. na kwotę 3.393,73zł.**

Wyliczenia dokonane przez biegłą w zakresie określenia wysokości wynagrodzeń uzyskiwanych przez odwołującego w spornych okresach, jak też określenia wartości kapitału początkowego, a co za tym idzie wysokości należnej odwołującemu emerytury nie budziły żadnych wątpliwości Sądu co do ich rzetelności, fachowości i merytorycznej poprawności. Biegła w rzeczowy, obszerny i bardzo dokładny sposób ustaliła wysokość uzyskiwanych przez W. P. wynagrodzeń w spornych okresach, czemu dała wyraz z pisemnej opinii. Biegła ustaleń dokonała w oparciu o dokumentację osobowo - płacową, jaką udało się pozyskać w toku procesu, a która to nie budziła wątpliwości Sądu co do jej autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Podkreślić należy, że opinii biegłej, od strony formalnej i rachunkowej poprawności, nie kwestionował organ rentowy, który w piśmie procesowym z 14.09.2015r. wskazał, że nie wnosi żadnych zastrzeżeń do opinii. Odwołujący również w zakreślonym przez Sąd terminie nie zgłosił na piśmie żadnych zastrzeżeń do opinii. Na rozprawie w dniu 15.10.2015r. podał, że nie kwestionuje opinii biegłej z wyjątkiem tego, że jego zdaniem do wynagrodzeń przyjmowanych do ustalenia wysokości emerytury i wartości kapitału początkowego winny być przyjęte wynagrodzenia z 1994r i 1997r., o których mowa na str. 13 opinii, a których biegła nie uwzględniła. W przekonaniu Sądu stanowisko odwołującego w tym zakresie nie zasługiwało na uwzględnienie. W ocenie Sądu, skoro składniki w postaci wypłat w roku 1994 – w kwocie 1.645,000,00zł. i w roku 1997- w kwocie 119.23zł. nie zostały opisane na kartotece i aktualnie nie ma możliwości ustalenia czy stanowiły one podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, biegła w pełni zasadnie nie uwzględniła ich do wysokości wynagrodzeń przyjmowanych do ustalenia wskaźnika wysokości i podstawy wymiaru świadczenia.

Kierując się powyższymi ustaleniami, Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w pkt. 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję z 12.02.2015r. w ten sposób, że wartość kapitału początkowego na dzień 1.01.1999r. ustalił na kwotę 175.842,15zł. oraz w pkt. 2 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję z 18.02.2015r. w ten sposób, że począwszy do dnia 26.11.2014r. przeliczył wysokość emerytury należnej odwołującemu na kwotę 3.357.73zł brutto, a od dnia 01.03.2015r. na kwotę 3.393,73r. W pozostałym zakresie Sąd odwołanie oddalił, gdyż jak wskazano wyżej, wbrew twierdzeniom odwołującego, brak było podstaw do uwzględnienia do wysokości wynagrodzeń przyjmowanych do ustalenia wskaźnika wysokości i podstawy wymiaru świadczenia nie opisanych w kartotece składników w postaci wypłat w roku 1994 – w kwocie 1.645,000,00zł. i w roku 1997- w kwocie 119.23zł. Biorąc pod uwagę powyższe Sąd orzekł jak w pkt 3 wyroku w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.